

CALEA VICTORIEI
BUCUREȘTIUL INTERBELIC

INTERBELLUM BUCHAREST
VICTORIA AVENUE

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Tudor, Octavian
Bucureștiul Interbelic - Calea Victoriei
text: Tudor Octavian;
ed.: Ovidiu Morar. - București:
Noi Media Print, 2006
ISBN: 973-7959-44-2

I. Morar, Ovidiu (ed.)

CALEA VICTORIEI
BUCUREȘTIUL INTERBELIC

INTERBELLUM BUCHAREST

VICTORIA AVENUE

CALEA VICTORIEI

După ce începi să cunoști lumea, descoperi că metropolele, oricât de întinse și de rafinate în arhitectură ar fi ele, au, în buricele lor, o Stradă Mare. Multe Străzi Mari nu-și mai păstrează numele dintâi, pentru că primarii și administrațiile, indiferent de regimul politic, de tradiție, de mersul vremurilor, aici își măsoară vanitățile, la numele bulevardelor „din centru”.

La începuturi Calea Victoriei a fost o Uliță Mare spre Sărindar, unită, cum ar zice poetul, „în cuget și-n simțiri”, după izbânda în războiul de la 1878, cu Drumul Brașovului. Cum se întâmplă adesea, cu toate cuvintele intens frecventate, acestea își pierd înțelesurile de bază, dar se încarcă de sensuri noi. Devin un fel de sipete în care toată lumea adună valori afective. Românii, chiar și aceia care n-au călcat-o niciodată, țin cu Calea Victoriei o legătură sentimentală. Nu trebuie să realizezi importanța unui lucru, ca să-l iubești și să-l iei de simbol, de purtător de interese. Toată românimea are un oarece interes în Calea Victoriei, deși puțini sunt pregătiți să-l definească. Destui sunt cei – dacă nu cumva majoritatea – care nu știu și nici măcar nu-și pun problema cărei Victorii îi e închinată Calea. În nici un caz „victoriei asupra fascismului” sau „victoriei socialismului la orașe și sate”. Trebuie – gândește cetățeanul – să fie vorba de o mare Victorie Națională, dacă nu cumva de o sumă de Victorii, de Victoria că, uite, Bucureștiul era doar un târg amărât, până nu demult, până acum două veacuri, iar azi e în rând cu mari metropole.

Numele străzii nu mai are nimic eroic. Nu poți însă să vii în București și să nu faci câțiva pași pe Calea Victoriei. La fel cum nu poți spune că ai fost la Paris, dacă n-ai mirosit nițel aerul de pe Champs Elysées; la New York, dacă n-ai traversat măcar Fifth Avenue; la Moscova, dacă nu te-ai preumblat pe Arbatskaia... Calea Victoriei e un fapt unic de personalitate urbană subînțeleasă: așa ar fi arătat tot Bucureștiul, dacă am fi putut, dacă ne-ar fi dat mâna, dacă constructorii lui ar fi fost suficient de luminați, ca să facă din Calea Victoriei o unitate de măsură a calității de oraș. Mai multe Căi ale Victoriei în Capitală ne-ar fi deprins desigur să o cinstim mai mult pe prima.

Tudor Octavian

VICTORIA AVENUE

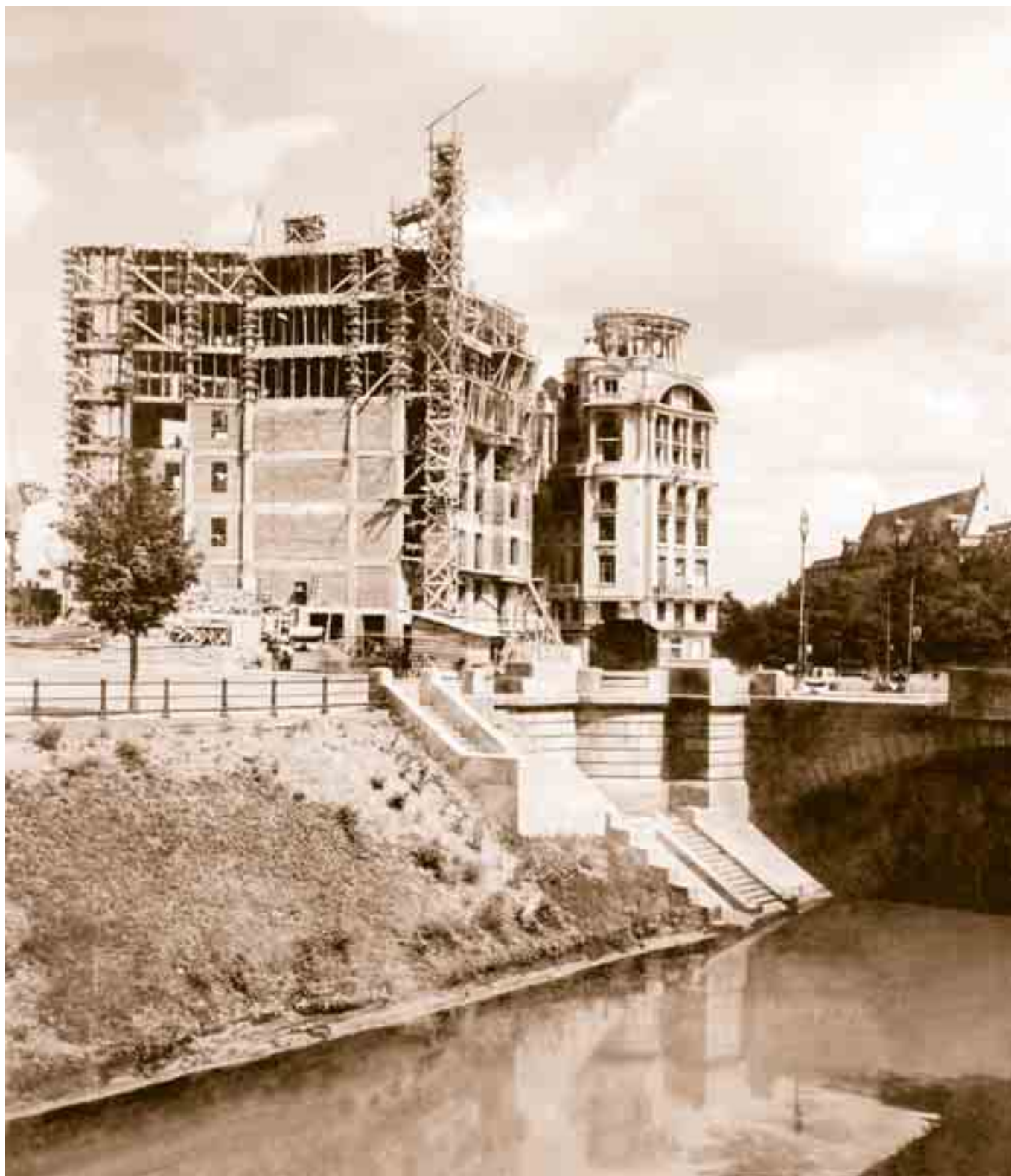
If you have traveled the world some you must be certainly aware by now that, no matter how spread out and architecturally refined, right at their core metropolises feature, without fail, one High Street. Many of these “High Streets” are no longer called thus because mayors and administrations, irrespective of political system, of tradition and developments, compete with each other in baptizing as many principal streets as possible.

At first, Victoriei (Victory) Road was just a High Lane giving to Sarindar; then, following the victorious war of 1878, it came to be joined to Brasov Road, “sentimentally and rationally”, in poetic parlance. All frequently used words often lose their basic meaning and acquire new ones. They become a sort of hope chest where everybody treasures affective assets. Romanians, even those who have never walked it, have a sentimental liaison with Victoria Avenue. You need not realize the importance of such a thing in order to love the street and take it as a symbol, a bearer of interests. All the Romanians have some interest in Victoria Avenue, although few can readily point it out. There are numerous people – if not all – who ignore or do not even ask themselves to what “victory” the Road was dedicated. In no way to “the victory against fascism”, or to “the victory of socialism in towns and villages”. The name must be about “a national victory”, any citizen will think. Or perhaps it implies several “victories”. After all, two centuries ago Bucharest was a pitiable burg, and today it has become a big metropolis.

There is nothing heroic about the street’s appellation. Yet one cannot come to Bucharest and not stroll down Victoria Avenue. Just as you cannot say that you have been to Paris if you have not trotted a little down Champs Elysées, to New York if you have not stepped on Fifth Avenue, or to Moscow if you have not promenaded down Arbatskaia Street... Victoria Avenue is a unique fact of self-understood urban personality. That’s how the whole of Bucharest would have looked like if we could have afforded it, if its builders had been sufficiently enlightened to turn this road into a yardstick of urban quality. Several Victoria Avenues in Bucharest would have certainly accustomed us to paying a more heartfelt homage to the namesake.

Tudor Octavian

Piața Senatului,
blocul Adriatica în construcție
Senate Plaza, the Adriatica
Building under construction

Piața Senatului înainte de sistematizare
Senate Plaza before the city development works

Cortegiu religios de Bobotează în frunte cu Regele Carol al II-lea și Mihai, Mare Voievod de Alba-Iulia.

Religious procession on Epiphany Day, headed by King Carol II and Mihai, Great Voivode of Alba Iulia

În fiecare an pe 6 ianuarie, de Bobotează, după marea slujbă de sfințirea apelor, oficiată la biserica Zlătari, un cortegiu religios – cu icoanele bisericii, Regele și Patriarhul – parcurgea pe jos Calea Victoriei până la Dâmbovița. Pe malul râului, Regele primea o cruce din mâna Patriarhului și o arunca, cu un gest simbolic, în apă pentru a fi pescuită de unul dintre credincioși, anume pregătiți pentru aceasta.

Every year, on Epiphany Day (January 6), after the big service consecrating the waters, held at Zlatari Church, a religious procession, with church icons, also featuring the King and the Patriarch, would cross on foot Victoria Avenue down to the Dambovita. On the bank of the river, the King received a cross from the Patriarch's hands, and symbolically threw it into the water, to be fished out by one of the faithful specially prepared to take a plunge.

Piața Senatului,
parterul blocului
Adriatică

Senate Plaza,
ground floor of the
Adriatic Building

Piața Senatului,
vedere spre Palatul
de Justiție

Senate Plaza, view
to the Palace of
Justice

Piața Senatului, vedere spre Cheiul Dâmboviței
Senate Plaza, view to the banks of the Dambovita

Piața Senatului, vedere spre Calea Victoriei
Senate Plaza, view to Victoria Avenue

În Piața Senatului (astăzi Piața Națiunile Unite), chiar din capătul străzii, pe dreapta, se observă palatele societăților de asigurare „Adriatica” și „Agricola-Fonciera”, opere ale celebrului arhitect Petre Antonescu, care marchează prin stil și impozanță, caracterul general al clădirilor perioadei interbelice din centrul orașului.

In the Senate Plaza (today Natiunile Unite Plaza), right at the end of the street, on the right, one can observe the buildings of the “Adriatica” Insurance Company and “Agricola-Fonciera”, designed by the famous architect Petre Antonescu. By their style and imposing looks they struck an essential note among the inter-war constructions downtown Bucharest.

Palatul Casei de Depuneri, Consemnațiuni și Economie a fost realizat în stil eclectic francez de arhitectul Paul Gottereau, în perioada 1896-1900, pe locul vechii biserici Sf. Ioan cel Mare, reconstruită de Constantin Brâncoveanu și dărâmată în 1875. Edificiul se impune și astăzi prin intrarea sa monumentală și cele cinci cupole.

The Palace of the Savings House is the creation of architect Paul Gottereau. Erected in French eclectic style between 1896 and 1900, it stands on the place of the old St. John the Great Church, reconstructed by Prince Constantin Brancoveanu, and pulled down in 1875. The edifice has preserved to this day a monumental air thanks to its imposing entrance and five domes.

Casa de Depuneri, Consemnațiuni și Economie,
Hôtel de France, Galériile Lafayette

The Savings House, Hôtel de France,
Lafayette Galleries

Casa de Depuneri,
Consemnațiuni și
Economie și Palatul
Poștelor – vedere
aeriană

The Savings House
and the Post Palace
– bird's eye view

Incendiu în vecinătatea
Casei de Depuneri,
Consemnațiuni și
Economie
Fire close to the
Savings House

Casa de Depuneri și Consemnațiuni, Hôtel de France
The Savings House, Hôtel de France

Casa de Depuneri, Consemnațiuni și
Economie și ale Palatului Poștelor, vedere
de pe blocul Adriatica

The domes of the Savings House and of
the Post Palace, view from
the Adriatica Building

Palatul Poștelor de odinioară, ce
adăpostește astăzi Muzeul Național de
Istorie al României, a fost construit în
perioada anilor 1900, după planurile
arhitectului Alexandru Săvulescu, pe locul
faimosului han al lui Constantin Vodă.
Fațada lui monumentală, în cel mai
expresiv stil neo-clasic, precedată de un
portic larg, format din 10 coloane de ordin
doric, amintește de arhitectura palatului
poștelor din Geneva.

The former Post Palace that houses
today Romania's National Museum of
History was erected around 1900, according
to the designs of Alexandru Savulescu, on
the spot of Prince Constantin's famed inn.
Its monumental facade in a most expressive
neo-classical style is preceded by a wide
portico made up of ten Doric columns, and
reminds of the architecture of the Post
Palace in Geneva.

Palatul Poștelor, intersecția cu strada Carol
The Post Palace, intersection with Carol Street

Biserica Stavropoleos, secolul al XVIII-lea
Stavropoleos Church, the 18th century

Biserica Zlătari, vedere dinspre Casa de
Depuneri, Consemnațiuni și Economie

Zlatari Church, view from
the Savings House

Biserica Zlătari

Zlatari Church

Hôtel de France sau Grand Hôtel Lafayette, cum era cunoscut, a fost reconstruit în 1881 de arhitectul Ioan I. Rosnovanu, pe locul fostului han Damari. În perioada interbelică, aici se afla berăria Vârful cu Dor. Grav avariată de cutremurul din martie 1977, clădirea a fost demolată în 1979.

In 1881, architect Ioan I. Rosnovanu constructed the Hôtel de France or Grand Hôtel Lafayette, as it was known, on the spot of the former Damari Inn. In the inter-war period the Varful cu Dor Beer House stood in this place. Seriously damaged by the March 1977 earthquake, the building was demolished in 1979.

Hanul Zlătari

Zlatari Inn

Hôtel de France și Biserica Zlătari

Hôtel de France and Zlatari Church

Calea Victoriei în dreptul Palatului Poștelor
Victoria Avenue, the Post Palace

Patriarhul Miron Cristea, istoricul Nicolae Iorga și Regele Carol al II-lea în fruntea cortegiului religios de Bobotează

Patriarch Miron Cristea, historian and politician Nicolae Iorga, and King Carol II heading an Epiphany Day procession

Paradă militară într-o zi de sărbătoare
Military parade on a festive day

Librăria Socec pe locul căreia se vor clădi Galeriile Lafayette

Socec Bookstore, replaced later by the Lafayette Galleries

Hôtel de France
Hôtel de France

Blockhaus construit pe amplasamentul Legației Ruse
Blockhouse erected in the place of the Russian Legation

Piața Cercului Militar, vedere nocturnă
The Military Club Plaza, night view

Renumitul Palat domnesc ridicat în 1678 de Șerban Cantacuzino, a fost cumpărat de Miloș Obrenovici, Principele Serbiei. Transformat și refăcut aproape în întregime, va deveni Legația Rusiei prin donația principelui. Lăsat un timp în părăsire, a fost vândut de proprietar - statul sovietic, fiind demolat în vara anului 1936.

Milos Obrenovic, Prince of Serbia bought the renowned palace built in 1678 by Serban Cantacuzino. Transformed and remade almost entirely, the building would become the Russian legation by donation of the prince. For a while derelict, it was sold by its owner, the Soviet state, and finally demolished in the summer of 1936.

Legația Rusă
The Russian Legation

Piața Sărindar în jurul anului 1900. În spatele acesteia se va construi mai târziu Cercul Militar.

Sarindar Plaza around 1900. Behind it, the Military Club, constructed later.

Monumentala construcție a Cercul Militar a fost realizată în stil neoclasic eclectic, având o largă perspectivă spre platoul dintre Bulevardul Elisabeta și strada Constantin Mille. Ridicat în 1912, după planurile arhitecților Dimitrie Maimorolu, Victor Ștefănescu și Ernest Doneaud, pe locul bisericii Sărindar, edificiul păstrează bogate influențe italiene.

The monumental construction of the Military Club, in eclectic neoclassic style, boasts a wide prospect to the plateau between Elisabeta Boulevard and Constantin Mille Street. Put up in 1912 on the designs of architects Dimitrie Maimorolu, Victor Ștefănescu and Ernest Doneaud on the spot of the former Sarindar Church, the edifice features rich Italian touches.

Cercul Militar la intersecția cu bulevardul Elisabeta

The Military Club, at the intersection with Elisabeta Boulevard

Calea Victoriei între Casa Capșa și Palatul
Telefoanelor, vedere aeriană

Victoria Avenue going to Capșa House and
the Telephone Palace, bird's eye view

Cercul Militar, vedere nocturnă
The Military Club, night view

Cercul Militar, intersecția cu bulevardul
Elisabeta și bulevardul Carol

The Military Club, intersection with
Elisabeta Boulevard and Carol Boulevard

Piața Cercului Militar
The Plaza of
the Military Club

Calea Victoriei, instantanee spre Piața Teatrului Național
Victoria Avenue, to the
National Theater, snapshots

Instantaneu
pe ploaie
Snapshots in
the rain

Cortegiu regal în jurul anului 1900
Royal procession around 1900

Piața Cercului Militar, vedere parțială
The Plaza of the Military Club, partial
view

Regele Mihai I și Regina-mamă Elena, imagine din 1940

King Mihai I and Queen Mother Elena, picture from 1940

Restaurantul Capșa,
interior

Capșa Restaurant,
interior

Casa Capșa pe la 1900

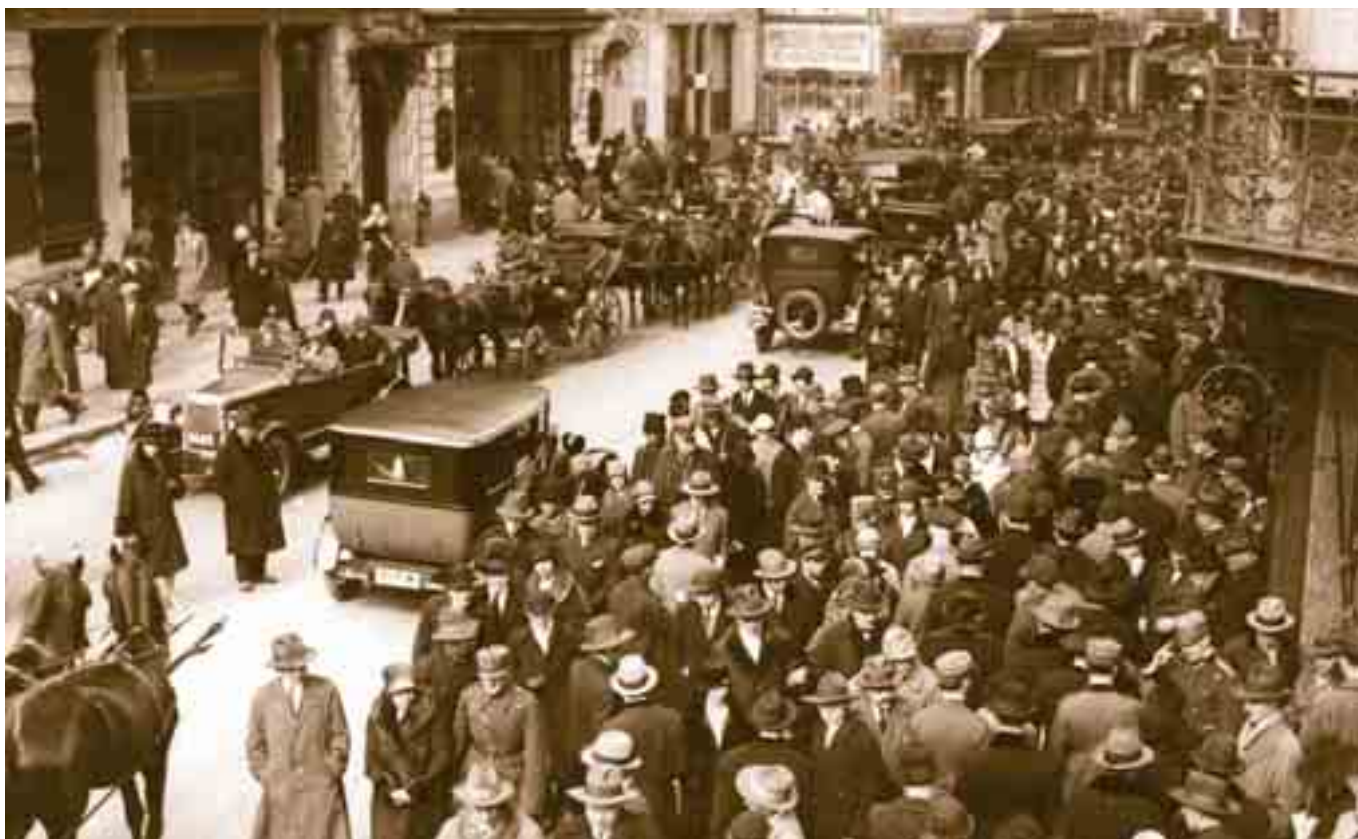
Simbolul societății aristocratice, Casa Capșa, vechea casă a stolnicului Slătineanu refăcută în 1867, a fost transformată de proprietarul său Grigore Capșa în cofetărie, cafenea, restaurant și hotel. Era frecventată de înalta protipendadă bucureșteană: politicieni, artiști, ziariști etc. cât și de marcante personalități străine. Cafeneaua și cofetăria Capșa continuă și astăzi să fie un loc populat.

Capsa House around 1900

The old house of High Steward Slatineanu was remade in 1867 and its new owner, Grigore Capsa modified it to include a cafeteria, café, restaurant and hotel. The Capsa establishment soon became a household name with the aristocratic society. Bucharest's crème de la crème, politicians, artists, journalists as well as prominent foreign personalities used to come here. The Capsa café and cafeteria have remained popular to this day.

Instantanee spre Piața Teatrului Național
Snapshots on the way to the National Theater Circus

Calea Victoriei,
ambuteiaj
Victoria Avenue,
Traffic jam

Terasa Oteteleşanu dezafectată
The Oteteleşanu Terrace put out of use

Terasa Oteteleşanu pe la 1900
The Oteteleşanu Terrace around 1900

Situată puțin mai sus de Capșa, Casa Oteteleşanu a fost, înainte de 1900, locul celebrelor baluri și recepții. În perioada interbelică, cafenea și terasa Oteteleşanu reprezentau punctul predilect de întâlnire al boemei bucureștene. În primăvara anului 1931, aici s-a început construcția Palatului Telefoanelor.

Situated a little higher on the road than Capșa, the Oteteleşanu House hosted, before 1900, celebrated balls and receptions. Between the two world wars, the Oteteleşanu café and terrace represented a favorite meeting point of the Bucharest bohemia. In the spring of 1931 the construction of the Telephone Palace began on this spot.

Hotelul Frascati în demolare

The Frascati Hotel being demolished

Palatul Telefoanelor în construcție

The Telephone Palace under construction

Reclamă în stil Art Deco inspirată de chipul Joséphinei Baker
 Ad in Art Deco style inspired from the portrait of Josephine Baker

Palatul Telefoanelor în timpul demolării
 hotelului Frascati

The Telephone Palace during the
 demolition of the Frascati Hotel

Palatul Telefoanelor și
Teatrul Savoy

The Telephone Palace
and the Savoy Theater

Palatul Societății de Telefoane a fost înălțat în 1933, după planurile arhitecților americani Louis Weeks și Walter Froy, fiind amplasat pe locul popularei terase Oteteleşanu. În acea perioadă era cel mai înalt edificiu din București (53 m).

The Palace of the Telephone Society was built in 1933 on the designs of American architects Louis Weeks and Walter Froy, taking the place of the much-appreciated Oteteleşanu Terrace. At the time it was the tallest edifice in Bucharest (53 m).

Vedere de pe terasa Palatului Telefoanelor
View from the terrace of the Telephone Palace

Piața Teatrului Național, la sfârșitul
secolului al XIX-lea

The National Theater Circle at the turn
of the 19th century

Manifestări tradiționale în Piața
Teatrului Național

Traditional events in the National
Theater Circle

Simpozion al Societății Scriitorilor Români la
Teatrul Național

Symposium of the Romanian Writers' Society
at the National Theater

Hotel Continental și alte clădiri din
perimetrul pieței Teatrului Național
Continental Hotel and other buildings
within the National Theater area

Teatrul Național și Palatul Telefoanelor

The National Theater and the Telephone Palace

Teatrul Național și clădirea Socomet
The National Theater and the Socomet Building

Construit între 1846-1852, pe locul Hanului Câmpinencii, după planurile arhitectului vienez Heft, a cărui decorație interioară era realizată de germanul Mühldorfer, Teatrul Național inspira sobrietate și decentă, în contrast cu proporțiile și arhitectura uniformă a celor două uriașe clădiri care-l înconjurau: Palatul Telefoanelor, respectiv Palatul Societății Adriatica. Avariat de aviația germană în 1944, a fost demolat din rațiuni politice.

The National Theater was erected between 1846 and 1852 on the spot of the Campinencii Inn, according to the designs of Viennese architect Heft. German Muhldorfer carried out its interior decoration. The National Theater exuded a sober and decent air, in sheer contrast to the huge sizes and uniform architecture of the two grand buildings in its vicinity, the Telephone Palace and the Palace of the Adriatica Society respectively. Damaged by the German aviation in 1944, it was demolished for political reasons.

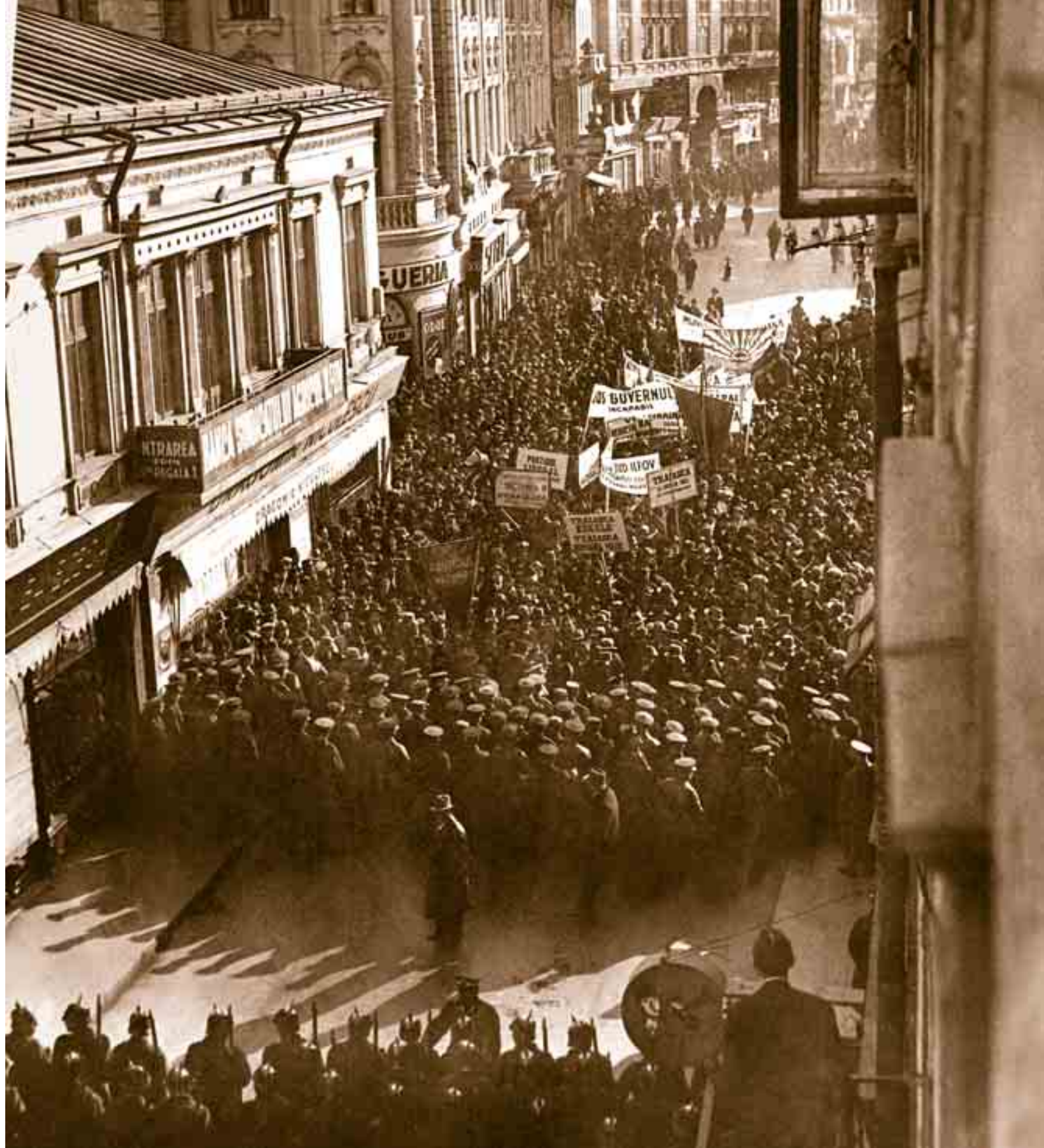
Teatrul Național, interior
The National Theater, interior

Hotel Majestic
Majestic Hotel

Manifestație a Partidului Național Liberal
Demonstration of the National Liberal Party

Vedere spre Strada Regală din
perioada interbelică

View to Royal Street in the
inter-bellum period

Strada Regală
Royal Street

Vedere spre Strada
Regală la 1900
View to Royal Street
at 1900

Calea Victoriei, intersecția cu Strada Regală
Victoria Avenue intersecting Royal Street

Hotelul Continental, apărut din nevoia de a respecta tradiția metropolelor europene, a fost construit în 1886 după planurile arhitectului Rittern Förster Emil, păstrând trăsăturile caracteristice stilului eclectic german, pe temelia fostului hotel Broft (proprietari fiind frații Elias).

Hotel Continental, established out of the need to keep in step with the tradition of all European metropolises, was erected in 1886 on the designs of architect Emil Rittern Forster that preserved characteristics of the German eclectic style. It replaced the former Hotel Broft owned by the Elias brothers.

Strada Regală, hotelurile Stănescu și Union în fundal
Royal Street with Stanescu and Union Hotels in the background

Vis-à-vis de hanul Kretzulescu înainte...
Across the road from Kretzulescu Inn before...

... și după 1930

... and after 1930

Între Calea Victoriei și
Strada Regală
Between Victoria Avenue
and Royal Street

Cvartalul dintre Academia Comercială (cu Cinema Regal) și Palatul Jockey Club (la parterul clădirii se afla Café Corso), construit de arhitectul Leonida Negrescu în 1900, a fost demolat la 23 aprilie 1939, pentru a crea o perspectivă mai largă Pieței Palatului.

The constructions between the Commercial Academy (including Regal Cinema Theater) and the Jockey Club Palace (Café Corso stood on the ground), built by architect Leonida Negrescu, in 1900, were demolished on April 23, 1939 to afford a wider perspective to the Palace Plaza.

Piața Palatului și Academia Comercială
The Palace Plaza and the Commercial Academy

Palatul Fundației Universitare Carol I a fost ridicat prin voința suveranului României la aniversarea a 25 ani de domnie, pe locul proprietăților lui Grigore Păulescu. Acesta se compune din două corpuri unificate: unul construit între 1891-1895 (cel cu intrarea prin strada Wilson, inaugurat la 14 martie 1895), iar celălalt în 1914. Fațada clădirii este creația arhitectului Paul Gottereau, întinzându-se spre Piața Palatului pe o lungime de 52 m.

Palace of Carol I University Foundation, erected with the sponsorship of Romania's sovereign on the former estates of Grigore Paucescu. It comprised two joined bodies, one built between 1891-1895 (having the entrance on Wilson Street and inaugurated on March 14, 1895), and the other in 1914. Paul Gottereau created the facade of the building, which spread 52 meters to the Palace Plaza.

Biblioteca Fundației Universitare Carol I
The library of Carol I University Foundation

Aula Fundației Universitare Carol I
The aula of Carol I University Foundation

Piața Palatului Regal,
Banca Națiunii și vechiul Palat

The Plaza of the Royal Palace,
The Nation Bank and the old
Palace

Banca Națiunii a fost construită după planurile arhitectului Otto Maugsch pe locul unde astăzi se află Piața Revoluției. Clădirea se aseamăna cu Banca Comercială Română din Piața Universității, fiind operă a aceluiași arhitect. A fost demolată pentru a crea o perspectivă mai largă noului Palat Regal.

Architect Otto Maugsch designed the Nation Bank erected in the place of the present-day Revolution Plaza. The building resembled the Romanian Commercial Bank in the University Circus. It was demolished to widen the perspective to the new Royal Palace.

Regina Elisabeta și Principesa Maria
pe treptele vechiului Palat Regal,
imagine după anul 1910

Queen Elisabeta and Princess Maria
on the steps of the old Royal Palace,
image dated after 1910

Aripa dreaptă a vechiului Palat Regal (cea dinspre biserica Kretzulescu), dărâmată în 1935 și recondiționată în 1937, a fost construcția stolnicului Dinicu Golescu ce datează din 1812-1815. Aripa corpului de gardă fusese la rândul ei realizată în anul 1885, după planurile arhitectului francez Paul Gottereau.

Between 1812 and 1815, High Steward Dinicu Golescu constructed the right wing of the old Royal Palace (giving to Kretzulescu Church), which was pulled down in 1935 and rebuilt in 1937. The wing of the guard corps was put up in 1885 according to the designs of French architect Paul Gottereau.

Modernizarea Pieței Palatului

Modernization of the Palace Plaza

Demolarea Hanului Kretzulescu
Demolishment of the Kretzulescu Inn

Statuia Regelui Carol I lucrarea
sculptorului Ivan Mestrovici
The statue of King Carol I by Ivan
Mestrovic

Cu ocazia centenarului nașterii regelui Carol I –
întemeietorul dinastiei de Hohenzollern-Siegmaringen în România –
la 9 mai 1939 a fost inaugurată statuia ecvestră a monarhului, operă
a celebrului sculptor croat Ivan Mestrovici. Lucrarea, ca și alte
monumente, a fost distrusă în perioada comunistă.

On the birth centennial of King Carol I, the founder of
the Hohenzollern-Siegmaringen Dynasty in Romania, on May 9,
1939, an equestrian statue of the monarch was unveiled. Created
by the famous Croatian sculptor Ivan Mestrovic, the work, just like
other similar monuments, was destroyed in the communist period.

Piața Palatului cu
statuia Regelui Carol I
The Palace Plaza with
the statue of King Carol I

Noul Palat Regal
The new Royal Palace

Palatul Regal a fost ridicat între anii 1930-1937, după planurile arhitectului N. Nenciulescu în locul și parțial pe temeliiile vechiului palat al Regelui Carol I, distrus de un incendiu în 1927. Astăzi Palatul este Muzeu Național de Artă al României, instituție fundamentală pentru cultura românească. Muzeul a fost înființat în 1948, o dată cu naționalizarea Palatului Regal și a colecțiilor regale, precum și a altor colecții particulare și publice, deținând peste 100 000 de piese, repartizate pe departamente de specialitate.

The Royal Palace was erected between 1930 and 1937 according to the designs of architect N. Nenciulescu, on the place and partly on the foundations of King Carol's I old Palace, destroyed by a fire in 1927. Today, the Palace houses Romania's National Art Museum, a fundamental institution for Romanian culture. It was established in 1948, with the nationalization of the Royal Palace and of the royal collections, as well as of other private and public collections. Thus, the museum holds more than 100,000 items, on display in special departments.

Primirea unei delegatii străine la Palatul Regal
Reception of a foreign delegation at the Royal Palace

Paradă militară la sfârșitul anilor '30
Military parade in the late 1930s

Piața Palatului, festivități de 10 mai
The Palace Plaza, festivities on May 10

Regele Carol al II-lea și
Mihai, Mare Voievod de
Alba Iulia, în Sala Tronului
King Carol II and Mihai,
Great Voivode of Alba Iulia,
in the Throne Hall

p 78-79

Grădina Ateneului în lungul
străzii Episcopiei

The Athenaeum Gardens along
the Episcopiei Street

Ateneul Român, având aspectul unui templu antic grec, a fost construit între anii 1886-1888, după planurile arhitectului francez Albert Galleron în stil neoclasic, prin râvna politicianului Constantin Esarcu, cu fonduri obținute prin subscripții publice. Marea frescă circulară din sala de concerte, ce înfățișează momente semnificative din istoria României, a fost realizată de pictorul Costin Petrescu.

The Romanian Athenaeum, resembling an ancient Greek temple, was built between 1886 and 1888 on the designs of a French architect, Albert Galleron, in neo-classical style, by the efforts of politician Constantin Esarcu, and with funds obtained through public subscription. The great circular fresco in the concert hall depicts significant moments in the history of Romania and is the work of artist Costin Petrescu.

Ateneul Român, vedere aeriană

The Romanian Athenaeum, bird's eye view

Ateneul Român, sala de concerte
The Romanian Athenaeum
the concert hall

Ateneul Român după
sistematizarea pieței
The Romanian Athenaeum
after the development of
the Palace Plaza

Ateneul Român,
rotunda și scara de onoare
The Romanian Athenaeum,
the Rotunda and the
honorary stairs

Athénée Palace înainte de renovare
Athénée Palace before renovation

Jockey Club și Athénée Palace
Jockey Club and Athénée Palace

Instantanee
Snapshots

Intersecția cu Strada Episcopiei
Intersection with Episcopiei Street

Trecând drept cel mai elegant hotel al Capitalei, Athénée Palace a fost construit în 1912, după planurile arhitectului Teophile Bradeau, fiind cea dintâi clădire din București în care s-a întrebuințat betonul armat. Mai târziu, în anul 1937 a fost transformat și modernizat de arhitectul Duiliu Marcu.

Touted to be the most elegant hotel in the Capital City, Athénée Palace was erected in 1912 on the designs of architect Teophile Bradeau. It was the first building in Bucharest that used reinforced concrete. Later, in 1937, architect Duiliu Marcu transformed and modernized it.

Athénée Palace
Athénée Palace

Athénée Palace în renovare și
grădina Ateneului cu statuia
Regelui Ferdinand I

Athénée Palace under
renovation and the Athenaeum
gardens with the statue of King
Ferdinand I

Athénée Palace,
vedere de pe treptele Ateneului

Athénée Palace,
view from the steps of the
Athenaeum

Palatul Știrbey (Muzeul Ceramicii și Sticlei), fosta locuință a domnitorului Barbu Știrbey, a fost construit în 1837, după planurile arhitecților Michel Saint Jourand și Michel Maichel. În 1881 arhitectul Friederich Hartman a făcut unele modificări, care însă nu i-au alterat farmecul.

Stirbey Palace (the Museum of Ceramics and Glass), former residence of Prince Barbu Știrbey, was constructed in 1837 on the designs of architects Michel Saint Jourand and Michel Maichel. In 1881, architect Friedrich Hartmann made some alterations that did in no way diminish its charm.

Casa Romanit

The Romanit House

Palatul Știrbey, vedere
dinspre corpul de gardă

Stirbey Palace, view from
the guard corps

Casa Romanit a fost realizată în 1883 de arhitectul Nicolae Cerkez, care adaugă două noi corpuri de clădiri, spre Calea Griviței, rezultând o vastă construcție în formă de potcoavă, cu o impresionantă curte de onoare. Astăzi edificiul adăpostește Muzeul Colecțiilor de Artă.

Architect Nicolae Cerkez created the Romanit House in 1883. Then, he added two new buildings giving to Grivita Road and the result was a horseshoe-shaped ensemble with an impressive honorary court. Today, the edifice houses the Museum of Art Collections.

Biblioteca Academiei

Române a fost construită în 1936 după planurile arhitectului Duiliu Marcu, conservând printre alte prețioase fonduri, cea mai bogată colecție de stampe și carte veche din sud-estul Europei. Atât clădirea Academiei Române cât și cea a Bibliotecii au fost înconjugate de o frumoasă grădină.

The Library of the

Romanian Academy was built in 1936 according to the designs of architect Duiliu Marcu. Among other precious assets, it boasts the richest collection of prints and of old books in southeastern Europe. Exquisite gardens surrounded both the building of the Romanian Academy and that of the Library.

Casa Dissescu, frumoasă construcție în stil neoromânesc, refăcută de arhitecții Grigore Cerchez și A.C. Clavel, a adăpostit în perioada interbelică Institutul Italian de cultură. Astăzi, aici este Institutul de Istoria Artei.

The Dissescu House, a splendid construction in neo-Romanian style, remade by architect Grigore Cerchez and A.C. Clavel, housed the Italian Culture Institute during the two world wars. Today, it shelters the Art History Institute.

Palatul Casei Autonome a Monopolurilor Regatului Român (1938-1940)

The Palace of the Autonomous House of the Romanian Kingdom Monopolies (1938-1940)

Dintre clădirile monumentale ce atrag privirile trecătorului până în Piața Victoriei, pot fi menționate atât casa boierească a lui Gheorghe Vernescu (fostă Lenș), restaurată în 1887 de arhitectul Ion Mincu, cu fresce interioare semnate G.D. Mirea, cât și palatul Gh.Gr. Cantacuzino - "Nababul", care a fost construit în stil eclectic cu elemente de Art-Nouveau după planurile arhitectului Ion D. Berindei. Plafoanele palatului Cantacuzino, astăzi Muzeul Muzicii "George Enescu" au fost pictate de artiștii Nicolae Vermont și G.D. Mirea.

Among the monumental buildings that are sure to catch the eye of passers-by strolling up to Victoriei Plaza there are the mansion of Gheorghe Vernescu (former Lens), restored in 1887 by architect Ion Mincu, with interior frescoes signed by G.D. Mirea, and the Palace of Gh.Gr. Cantacuzino, "The Nabob", erected in eclectic style with Art Nouveau elements, on the designs of architect Ion D. Berindei. Artists Nicolae Vermont and G.D. Mirea painted the ceilings of the Cantacuzino Palace, today housing the "George Enescu" Music Museum.

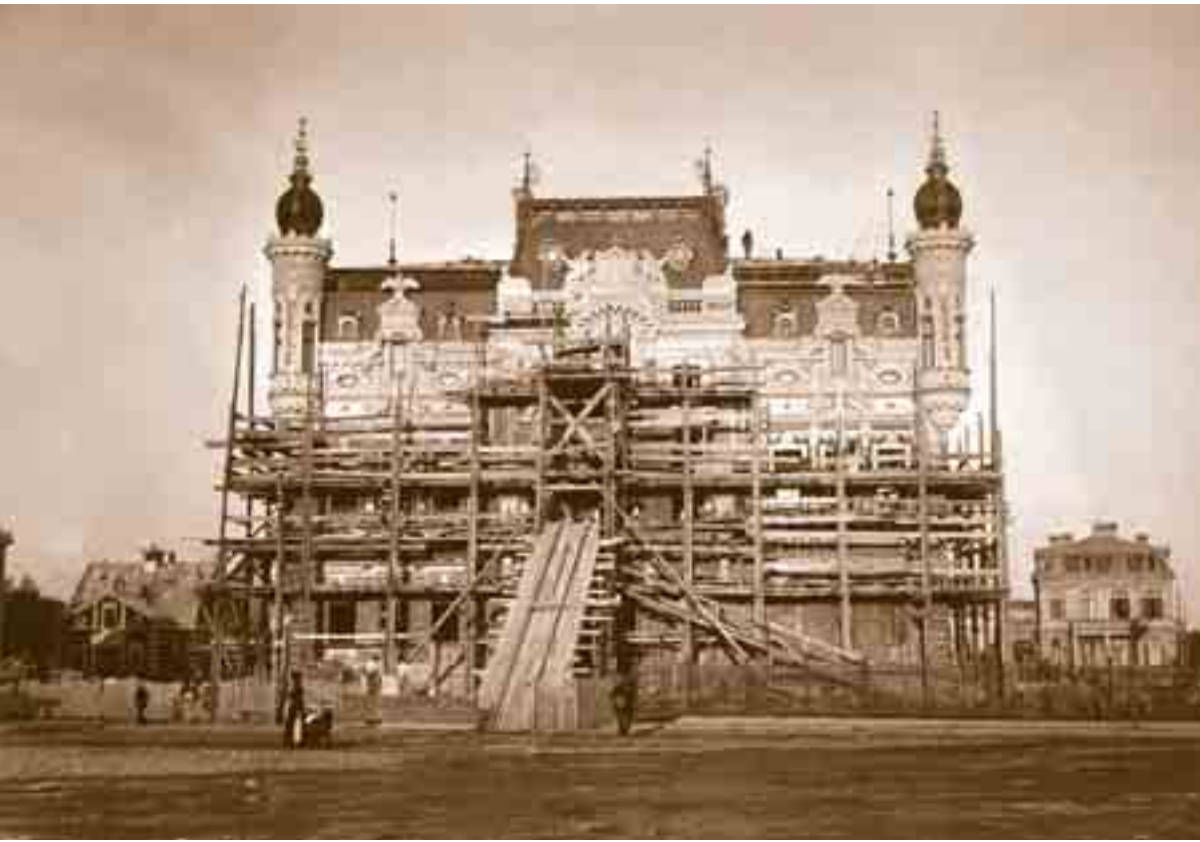
Casa Monteoru
The Monteoru House

Casa Monteoru, interior
The Monteoru House, interior

Palatul Gh.Gr. Cantacuzino
The Gh.Gr. Cantacuzino Palace

Palatul Sturdza în construcție,
imagine din 1893

The Sturdza Palace under
construction, image from 1893

Clădirea Funcționarilor Publici la
începutul secolului XX
Building of the Public Servants,
the early 20th century

Palatul G. Sturdza, interioare
The G. Sturdza Palace, interiors

Intrarea Palatului G. Sturdza
Entrance to the G. Sturdza Palace

Noua și vechea clădire a Ministerului de Externe
The new and the old building of The Foreign Ministry

Calea Victoriei se termină în locul numit din bătrâni „Capul Podului”, adică sfârșitul Podului Mogoșoaiei. O piață vastă, de formă neregulată, a fost tăiată în 1831, odată cu șoseaua Kiseleff, numindu-se, după războiul de Independență, Piața Victoriei. Dintre construcțiile monumentale care străjuiau Piața Victoriei putem aminti de: Palatul Funcționarilor Publici, care a fost construit în 1900 după planurile arhitecților N.C. Mihaescu și A.C.Clavel, avariat de cutremurul din 1940 și demolat în 1946; palatul binecunoscutului om politic Grigore Sturdza („Beizadea Vițel”), realizat de arhitectul Iulius Reiniqke, ce a devenit mai târziu Ministerul de Externe, și Muzeul de Istorie Naturală „Grigore Antipa”, edificiu în stil neo-clasic ce funcționează din 1908 la stăruințele reputatului savant.

Muzeul de Istorie Naturală
The Museum of Natural History

Omagiu adus în memoria membrilor Corpului Didactic căzuți în Războiul Întregirii Naționale, monumentul a fost ridicat în Piața Victoriei în 1930, fiind opera a sculptorilor Artur Verona și Ion Jalea. În perioada comunistă, locul său a fost luat de statuia eliberatorului sovietic.

Sculptors Artur Verona and Ion Jalea created this monument, erected in 1930 in Victoriei Plaza as a pious homage to the members of the teaching staff fallen in the National Reintegration War. In the communist period, the statue of the Soviet liberators replaced it.

Monumentul Eroilor Corpului Didactic
The Monument of the Heroes of the Teaching Staff

Muscali în fața Ministerului de Externe
In front of The Foreign Ministry

Victoriei road terminates at the place once called "Pont's End", meaning the final part of the former Mogosoia Bridge. In 1831 here was carved a vast plaza of irregular shape, in continuation of Kiseleff Avenue. After the 1877 Independence War, it received the name of Victoriei Plaza. Among the monumental buildings girdling this plaza we can mention: the Palace of Public Servants built in 1900 on the designs of architects N.C. Mihaescu and A.C. Clavel, damaged by the 1940 earthquake and demolished in 1946; the palace of well-known politician Grigore Sturdza ("Beysade Calf") devised by architect Iulius Reiniqke, and later turned into the Ministry of Foreign Affairs; the "Grigore Antipa" Museum of Natural History, an edifice in neo-classical style opened in 1908 by the endeavors of the reputed scholar whose name it bears.

Text / Text
Tudor Octavian

Concepție grafică / Graphic Design
Adrian Sorin Georgescu
TANIT DESIGN Srl. - Mihaela Dulea

DTP
Gabriel Nicula

Sursa imaginilor
Fundația ARTEXPO
Biblioteca Academiei Române

Colecțiile private ale domnilor:
Mihai Petru Georgescu
Ovidiu Morar
Bogdan Delcea
Constantin Pavelescu

Redactare / Editing
Mihai Petru Georgescu
Irina Spirescu

Versiune engleză / English version
Alina Cârâc

Corectură / Proof reading
Daniel Focșa

Coordonator proiect / Project co-ordinator
Ovidiu Morar
Arpad Harangozo

© **NOI Media Print**

B-dul. Nicolae Bălcescu nr. 18
bloc Dalles, București
Tel.: 021 222 79 72
Fax: 021 202 91 82
e-mail: nmp@nmp.ro
www.nmp.ro